

Formanden: Socialministeren har Ordet.

Socialministeren (Steincke): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte Forslag til en samlet Socialreform, omfattende 4 Lovforslag, nemlig Hovedloven: *Lov om offentlig Forsorg* og 3 Forsikringslove: *Lov om Folkeforsikring*, *Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring* samt *Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde*, i Reglen kaldet Ulykkesforsikringsloven. Til Gengæld foreslaas ved disse 4 Loves Vedtagelse ophævet 55 gældende Love eller Lovbestemmelser, nemlig 41 ved Forslaget om offentlig Forsorg, 8 ved Folkeforsikringen, 2 ved Arbejdsløshedsloven og 4 som Følge af Ulykkesforsikringslovens Vedtagelse.

Paa Socialreformens enkelte Bestanddele har jeg til Lettelse for Rigsdagens Medlemmer ladet dem samle i eet Bind, der med Lovforslag, Bemærkninger og andre til Forstaaelsen nødvendige Bilag tæller 905 Sider, hvortil dog endnu maa føjes den i Fjor omhandlede Betænkning vedrørende Refusionsordningen efter Sociallovgivningens Revision samt forskellige Beregninger over dennes Virkninger, der tillige med en Del andet statistisk Materiale vedrørende Hjælpekasseudgifternes Fordeling m. v. antagelig vil kunne foreligge ved eller kort efter Udvalgsbehandlingen Begyndelse. Naa, de 905 Sider vil formentlig ogsaa være tilstrækkeligt til at sysselsætte ærede Medlemmer de første 14 Dage, selv om jeg gennem en udførlig Forelæggelsestale med talrige Henvisninger skal gøre mit til paa Forhaand at lette ærede Ordførere og andre interesserede Forstaaelsen af Reformen og dennes Enkelt-heder. Det er klart, at et saa omfattende og mangesidigt Arbejde som en samlet Socialreform har maattet kræve Medarbejderskab fra forskellige sagkyndige og interesserede ogsaa udenfor Socialministeriet og dets Institutioner. Det vilde imidlertid føre for vidt, om jeg her skulde nævne alle de gode Kræfter, der har bidraget, og Navnene vil man desuden finde trykt i Forbindelse med de forskellige Betænkninger, Beretninger eller Skrivelser, der medfølger Forslagene. Jeg maa indskrænke mig til overfor dem alle at udtale min bedste Tak for hver enkelt's Indsats og for den store Interesse, der er lagt for Dagen. Men selv om Socialministeriet saaledes har nydt godt af Bistand og Sagkundskab langt udenfor dets egne Mure, saa finder jeg ingen Grund til at lægge Skjul paa, at dette store Arbejdes Færdiggørelse paa 1½ Aar ogsaa indenfor Murene har

stillet meget store Krav til os alle, der jo ved Siden af har haft det normale Arbejde at passe, og jeg vilde derfor gerne have Lov til ogsaa fra dette Sted at takke Socialministeriets Personale i Almindelighed, Departementschefen, Institutions- og Kontorcheferne — ikke mindst Kontorchef de Jonquières — i Særdeleshed for den aldrig svigtende Iver og Interesse, hvormed de har samarbejdet med mig fra den første Dag, til det foreløbige Maal nu er naaet. Det har ofte været drøjt, og store Fordringer har jeg maattet stille, men det Rygte, der fra forskellig Side i den røde Bygning velvilligst er tilflydt mig, at jeg skulde have sejlet ikke mindre end 4 Mand i Sænk, maa jeg dog bestemt dementere; det er rigtigt, at der desværre er indtruffet nogle beklagelige Nerve-tilfælde, men netop ikke hos nogen af dem, der har trukket Læset ved denne Revision.

Naar jeg herefter skal gaa over til at skildre Formaalet med denne Socialreform og redegøre for det nye System i Hovedtræk, beder jeg først erindret, at jeg allerede i Fjor — Sp. 36—49 — har redegjort for Forslaget til Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring og ligeledes for det omfattende Forslag til Folkeforsikring, Sp. 3402—3453. Under den sidstnævnte 3 Timer lange Forelæggelsestale kom jeg udførligt ind paa den nugældende Lovgivnings Mangler, paa Afgrænsningen af Omraadet for Forsikring og for Forsørgelse, paa alle Argumenterne for og imod en egentlig Tvangsfolkeforsikring, paa det nye Forslag til Folkeforsikring og paa Forholdet mellem den bestaaende og den foreslaaede Refusionsordning i Overensstemmelse med det raadgivende Kommunaludvalgs enstemmige Betænkning, og det er klart, at jeg — om ikke af andre Grunde, saa af Hensyn til Tiden — maa forudsætte disse 2 tidligere Forelæggelsestalers Indhold kendt, saaledes at der her kun kan blive Tale om et kort Resumé af Hovedlinierne.

Vil man reformere den samlede Sociallovgivning, maa man naturligvis kende denne og ikke mindst dens Historie og successive Opbygning. Kun derigennem naar man til Klarhed over dens Fejl og Mangler, kun derigennem vinder man Erfaring og Indsigt nok til at kunne rette disse. Den danske Sociallovgivnings historiske Oprindelse er jo Fattiglovgivningen, hvis Hovedprincip er, at enhver, der ikke kan eller vil forsørge sig eller sine, har Krav paa af sin Opholdskommune at faa det nødvendige til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde. Hjælpen tilmaales efter et Skøn og medfører — uanset Trangsaaarsag,